

**Міністерство освіти і науки України
Національна академія педагогічних наук України
Асоціація університетів України
Одеська обласна державна адміністрація
Одеська міська рада
Одеський обласний інститут удосконалення вчителів
Освітньо-культурний центр «Інститут Конфуція»**

**ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО**

МАТЕРІАЛИ

ІІІ МІЖНАРОДНОГО КОНГРЕСУ

**«ГЛОБАЛЬНІ ВИКЛИКИ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ
В УНІВЕРСИТЕТСЬКОМУ ПРОСТОРІ»**

18-21 травня 2017 року

Місце проведення:

**Південноукраїнський національний педагогічний університет
імені К. Д. Ушинського
(м. Одеса, вул. Старопортофранківська, 26)**

**Одеса
2017**

**Министерство образования и науки Украины
Национальная академия педагогических наук Украины
Ассоциация университетов Украины
Одесская областная государственная администрация
Одесский городской совет
Одесский областной институт усовершенствования учителей
Образовательно-культурный центр «Институт Конфуция»**

**ЮЖНОУКРАИНСКИЙ НАЦИОНАЛЬНЫЙ
ПЕДАГОГИЧЕСКИЙ УНИВЕРСИТЕТ ИМЕНИ К. Д. УШИНСКОГО**

МАТЕРИАЛЫ

III МЕЖДУНАРОДНОГО КОНГРЕССА

**«ГЛОБАЛЬНЫЕ ВЫЗОВЫ ПЕДАГОГИЧЕСКОГО
ОБРАЗОВАНИЯ В УНИВЕРСИТЕТСКОМ ПРОСТРАНСТВЕ»**

18-21 мая 2017 года

Место проведения:

**Южноукраинский национальный педагогический университет
имени К. Д. Ушинского
(г. Одесса, ул. Старопортофранковская, 26)**

**Одесса
2017**

ОБРАЗ ГЕТЬМАНА В СУЧАСНОМУ ОБРАЗОТВОРЧОМУ МИСТЕЦТВІ

Данилюк А. В.

Університет Ушинського, Україна

Образ гетьмана являється знаковим для українського мистецтва. Картина одеського митця В. П. Кабаченка «Світло й тінь» (2012) написана під впливом української парсуни. Проте художник не імітує канон парсуни, а дає їй власну вільну інтерпретацію. В картині спостерігається характерне поєднання станкового та монументального живопису. Фігура гетьмана діагонально підноситься над земним буттям, з піднятою булавою в руках. Просліджується портретна схожість з І. Мазепою. Погляд гетьмана спрямований до глядача. Композиція побудована на формі пісочного годинника, що символізує як іплинність, так і нескінченність часу. Два маленьких вікна в правій нижній частині визначають символічний центр. Картина прошита золотим променем з рук маленької чарівниці. Художник провіщає українському народу світле майбутнє, що переплітається з темним минулим. Майбутнє і минуле, світло й тінь – такі паралелі проводить Кабаченко у своїй картині.

Хмельницький художник В. О. Франчук у картині «Іван Мазепа» (1997-2000) також звертається до образу гетьмана, використовуючи іконографічний прийом. Золотий фон, що символізує вічність і божественне світло. Погляд гетьмана звернений до глядача. Булава, так як і в картині Кабаченка, піднята вгору, проте руки зображенні у характерному жесті моління, що нагадує мозаїку «Оранта» з Софії Київської. Біле обличчя гетьмана зображене як лик святих з іконографічними рисами.

Картини Франчука та Кабаченка набувають експресії. Головні теми зберігаються, але по-іншому інтерпретуються. Майстри підіймаються над побутовим живописом. Відбувається загострення художніх засобів: композиції, кольору, лінії. В картинах актуально звучить тема життя і смерті. Відбувається осмислення історії і її героя через віки. В творчості проходить дистанція часу від побутовості до буття. Художники не ілюструють конкретну тему, а дають їй вільну інтерпретацію. Можна говорити не про теми, а про мотиви і образи, що безкінечно переплітаються між собою. Усе це виводить український живопис на новий рівень.

МОТИВЫ И ОБРАЗЫ ВОДНОЙ СТИХИИ В АРХИТЕКТУРЕ «ОРГАНИЧЕСКИХ» СТИЛЕЙ МОДЕРНА И БАРОККО

Ивасик М. В.

Университет Ушинского, Украина

Тема природы в искусстве в наиболее полной мере раскрывается в эпохи с активно изменяющейся «картиной мира», когда человек утрачивает ощущение незыблемости окружающего мира. Примером этому могут служить исторические периоды XVII века и рубежа XIX – XX веков – время развития стилей барокко и модерна. Природа выступает в качестве инстинктивного начала, противостоящего человеческому духу. Она также трактуется как исток витальной силы, как первобытное состояние мира, которому свойственна девственность и чистота.

В истории искусства стили барокко и модерн называют «органическими». Основным принципом «органического» стиля в искусстве становится, наряду с обращением к непосредственному изображению мотивов флоры и фауны, «биоморфизм» – процесс трансформации и уподобления художественных форм природным, естественным объектам. Способом художественного выражения становятся аллегория, метафора, стилизация.

Изучение произведений барокко и модерна позволило выявить биоморфные образы и структуры стихии Воды. Характеристиками архитектуры барокко и модерна можно считать принципы атектоничности и живописности. В архитектуре создается образ непрерывного движения, «перетекания пространства»: от внешнего к внутреннему, от экстерьера к интерьеру, от горизонтали к вертикали. Статичные формы круга, квадрата, прямой линии буквально становятся текучими, струящимися, превращаются в овал, прямоугольник, трапецию, завиток, спираль. Образы связанные со стихией Воды в архитектуре барокко проявляются в больших формах силуэтов зданий и декоре экстерьера и интерьера. Мотив волны является своеобразной визуальной формулой барокко. «Водоросль, плывущая по течению» – ключевая форма образного строя модерна.

В абстрактных формах архитектуры проявляются мотивы подводного мира, эффекты подвижной воды: водопады, блики на воде, замысловатые формы раковин, кораллов. Проектируя архитектурные ансамбли барокко, создатели включали в них фонтаны, гроты, водопады, которые населяли многочисленные мифологические персонажи водной стихии.